

1. DOCUMENTACIÓ

1.1 Catalogació

- Nom: *Elogi de l'aigua*
- Arquitecte: Eduardo Chillida
- Cronologia: 1987
- Moviment artístic: Art Abstracte
- Localització: Parc de la Creueta del Coll a Barcelona

1.2 Elements materials i tècnics

- Materials utilitzats: formigó i acer
- Tipologia: escultura exempta

2. ANÀLISI FORMAL I ESTILÍSTIC

– Descripció: És una estructura de formigó de 54 tones subjecta en l'aire mitjançant potents cables d'acer. Sota, hi ha un estany artificial amb el qual interaccionen les quatre urpes que dibuixen els apèndixs que sobresurten del cos central, i que convergeixen en un mateix punt intern. Les formes són lliures i espontànies i tradueixen en termes visuals unes preocupacions metafísiques de l'escultor. Aconsegueix que apareguin la gravetat i l'aire. Aconsegueix que una estructura tan pesada sembli lleugera, desafiant totes les lleis físiques. I converteix l'aire en un material més, sense el qual no seria possible la total comprensió de l'obra. L'escultura està agermanada amb la naturalesa i els seus elements que l'envolten.

– Situació de l'espectador: Gràcies a les característiques ortogràfiques de l'entorn que l'aixopluga la seva bellesa i espectacularitat pot apreciar-se des de diferents punts de vista i nivells.

– Estil i autor: És d'Art Abstracta. L'escultura va anar prescindint progressivament dels elements figuratius per tal de deslligar-se del tot de la realitat sensorial. El buit assoliria el mateix estatus que la matèria com a element escultòric. Eduardo Chillida és un dels millors escultors contemporanis. És basc. Va treballar la seva obra molt personal amb ferro, fusta, pedra, formigó o alabastre, adaptant-se a les particularitats de cada material i a l'entorn tant natural com urbà de les seves escultures. Va realitzar nombroses obres monumentals per a ciutats de tot el món. I molta part de la seva obra és a casa seva (Museu Chillida – Leku) a Hernani.

3. INTERPRETACIÓ

- Tema: És un món dempeus que consisteix en una base fixa i unes peces que pugen lliurement.
- Iconografia: Domina la lògica geomètrica i l'espontaneïtat, la fantasia, la sensibilitat i la ingenuïtat. Utilitza el blanc i el negre perquè representen els extrems oposats de l'espectre. Està influenciat per Mondrian, es va imaginar formes geomètriques en moviment i va adoptar un llenguatge abstracte. Va entrar a formar part de Abstraction-Création, un grup dedicat a la no figuració. I també va estar influenciat per Miró i Arp.

- Iconologia: Diuen que s'inspira en el sistema solar, i que representa la Terra (placa mitjana) acompanyada de la Lluna (placa petita) en el moviment de translació al voltant del Sol. Però Jean-Paul Sartre diu que no signifiquen res, que són absoluts.
- Client: Per encàrrec d'entitats o per satisfacció personal.
- Funció: Decorativa d'espais públics.
- Context històric: A l'acabar la II Guerra Mundial el món es va dividir en dos blocs: el capitalista i el comunista. Que es van enfrontar i van crear la Guerra Freda. Hi ha millores tècniques i científiques que provoquen un creixement econòmic. Va augmentar el nivell de vida i de població. I l'home arriba a la Lluna.

4. VALORACIÓ I CONCLUSIÓ

Per primera vegada en la història de l'art la plàstica es desenganxava del terra i es posava en moviment, s'altera el concepte tradicional d'escultura. La influència va ser decisiva per mostrar una visió diferent de l'escultura.